

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 355-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 44

**Presidència
de l'Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Debat de l'escrit RGE núm. 3666/98, presentat pel Govern de les Illes Balears, com a comunicació relativa a les memòries de gestió corresponents a l'any 1996, de les competències assumides pels consells insulars.

810

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda a tots. Anirem a començar aquesta sessió de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals d'avui. En primer lloc demanarem si hi ha substitucions. Sí, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Maria Salom substitueix Antoni Marí i Calbet.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Eberhard Grosske substitueix Josep Portella.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Bartomeu Blanquer substitueix Manuel Jaén.

Punt únic: Debat de l'escrit RGE núm. 3666/98, presentat pel Govern de les Illes Balears, com a comunicació relativa a les memòries de gestió corresponents a l'any 1996, de les competències assumides pels consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, el punt únic de l'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en el debat de l'escrit 3666 presentat pel Govern de les Illes Balears com a comunicació relativa a les memòries de gestió corresponents a l'any 1996 de les competències assumides pels consells insulars. Assisteix a aquesta compareixença l'Hble. Sra. Consellera de Presidència, Rosa Estaràs, acompanyada del Sr. Josep Ferriol Bordoy, director general de Relacions Institucionals, el Sr. Joan Cánaves i Salvà, secretari general tècnic de la Conselleria de Turisme, Miquel Àngel Martín i Soledad, director general d'Acció Social, Jaume Gil i Cuenca, director general de Cultura i Política Lingüística, Josep Bonilla i Villalonga, cap de serveis d'Urbanisme de la Direcció General d'Ordenació del Territori, Joan Josep Ferrando i Valverde, cap de serveis d'Assessorament de les corporacions locals de la Direcció General d'Interior i el Sr. Nicolau Morey i Magraner, cap de serveis d'Indústria de la Direcció General d'Indústria.

La tramitació es farà d'acord amb la resolució de Presidència del Parlament de 14 d'octubre de l'any 98, la qual, en síntesi, disposa que començarà en primer lloc amb una exposició per part del Govern, seguidament els portaveus dels grups parlamentaris podran formular preguntes o fer observacions per un temps de 15 minuts cadascun, la representant del Govern podrà respondre individualment o col·lectivament, i podran ampliar també resposta les autoritats i els funcionaris presents i hi haurà lloc a rèpliques i contrarèpliques. Conclòs el debat s'obrirà un termini fins al dimecres dia 3 de desembre a les 13 hores perquè es puguin presentar les propostes de resolució. Les propostes de resolució seran debatudes i votades en la sessió plenària en la qual s'inclouin.

La comunicació del Govern analitza l'execució i gestió durant l'any 1996 de les matèries següents: urbanisme i habitabilitat, règim local, oficines d'informació turística, serveis socials i assistència socials, inspecció tècnica de vehicles, patrimoni històric, promoció sociocultural, animació sociocultural, dipòsit legal de llibres i esports, i activitats classificades.

Després d'aquest preàmbul, donarem en primer lloc la paraula... Hi ha observacions? Sí, Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President. Voldria exposar que, d'acord amb..., això és una comunicació del Govern, no és una sessió informativa. Per tant, com a tal comunicació del Govern l'article 170 del Reglament estableix que intervindrà un membre del Govern i després els grups parlamentaris. Aquest article 170 ha estat objecte d'una resolució de presidència que el president de la Comissió ha citat, que amplia i diu que en l'exposició per part del Govern mitjançant un membre d'aquest assistit per altres, si n'és el cas..., es refereix a altres membres del Govern i, per tant, jo entenc que ni els directors generals, ni els secretaris generals tècnics, ni el cap de servei de cap servei de cap conselleria són membres del Govern. (...) d'acord amb el Reglament i d'acord amb aquesta resolució de Presidència en la tramitació d'una comunicació no hi tenen participació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, jo no compartesc la seva opinió. Jo entenc que en aquest cas ve en representació del Govern la consellera de Presidència. No ve assistida, sinó que ve acompanyada; evidentment no ve assistida per altres consellers del Govern, ve acompanyada per autoritats i funcionaris. Jo entenc que el debat i la qüestió d'avui és bàsicament amb la consellera de Presidència, Sra. Rosa Estaràs, i les autoritats i els funcionaris que l'acompanyen vénen, per si de cas, per si s'ha de suscitar alguna qüestió. Jo entenc que el Govern en aquest moment hagués pogut optar perquè venguessin, un, dos, tres, quatre consellers, o cinc, a optar perquè vengui la consellera de Presidència i, en tot cas, jo entenc que en aquesta compareixença, en aquesta comunicació, la consellera de Presidència representa en la seva totalitat el Govern i les autoritats que l'acompanyen són per tal d'assistir-la, i serà ella la que, en fi, en qualsevol cas podrà demanar a la Presidència que se cedeixi la paraula a qualque autoritat i funcionari per tal de poder fer qualque aclariment o qualque ampliació en relació a les qüestions que s'hagin suscitat. El debat no és amb les autoritats o funcionaris, el debat és amb la consellera de Presidència, que és la que representa el Govern en aquest sentit. Jo entenc i crec que aquest és el criteri normal i lògic en una compareixença i, en conseqüència, d'aquesta comunicació en concret.

Sr. Triay, don aquest tema per tancat. La postura de la Presidència d'aquesta comissió està prou expressada i, des del meu punt de vista, prou clara.

Passam, idò, a la intervenció de la consellera Sra. Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament comparesc en nom del Govern i el debat se suscitarà amb aquesta consellera, però si realment el que ens interessa és debatre el tema de les memòries i, de qualque manera, debatre-ho en profunditat, tots aquests directors i funcionaris que són en aquesta cambra seran perquè els senyors i les senyores diputats puguin tenir més informació amb la qual el contingut sigui més profund i la feina sigui més eficaç.

En primer lloc començarem per l'informe sobre la gestió en els consells insulars en matèria d'ITV, que va ser transferida per llei i, com saben, venim a donar una valoració del que ha estat la gestió durant l'any 1996. En primer lloc tocarem en relació a la ITV el tema del personal. Pel que fa al personal cal dir que tant el Consell Insular de Mallorca, com el de Menorca o el d'Eivissa, mantenen una plantilla ben dimensionada i amb les especialitats requerides en vistes a l'adequat funcionament administratiu i de gestió del servei, és a dir, que el nombre de treballadors assignats pels respectius consells insulars es considera suficient per atendre correctament les funcions de gestió, d'inspecció i la resta de tasques que tenen encomanades els consells insulars en matèria d'ITV. A més, cada un dels treballadors d'aquest servei d'ITV disposa d'un segell personalitzat amb el seu nom, la qual cosa és una garantia de responsabilitat per a qualsevol usuari que vagi a passar la inspecció del seu vehicle i també una garantia de credibilitat quant al resultat d'aquestes inspeccions.

Cal destacar, per altra banda, l'alt índex de col·laboració que mostren els consells insulars amb el Govern balear a l'hora de planificar i dur a terme la inspecció tècnica de vehicles a les tres illes. En aquest sentit cal recordar que els funcionaris de la ITV no tan sols assisteixen a les reunions de la Comissió Mixta que convoca el Govern, sinó que també poden assistir a les reunions que en relació a aquest servei organitza el Ministeri d'Indústria i Energia, de manera que el personal encarregat de dur a terme la inspecció disposa sempre d'informació de primera mà que permet, sens dubte, millorar el servei i incorporar qualsevol novetat que es pugui donar en aquest sentit.

En el que són recursos econòmics, he d'indicar que la gestió d'aquest servei genera beneficis; aquest servei rep els seus ingressos, com saben, de dues fonts principals: el cànon de la concessió que es renova anualment, i els preus del servei que realitza directament el propi personal del consell insular. Les despeses són les corresponents a personal i manteniment i el flux el Govern balear, flux que està avaluat a la Llei de transferències en poc més de 30 milions de pessetes fixes cada any. En l'apartat d'ingressos cal fer una referència especial i és que precisament durant l'any 1996 es va produir un augment dels ingressos en relació als obtinguts l'any 1995 com a conseqüència de l'entrada en vigor d'una directiva europea nova que modificava els terminis de la primera revisió en el sentit d'estendre l'obligació de passar la primera inspecció tècnica de vehicles també als vehicles de quatre anys, en canvi la directiva anterior -si ho recorden- obligava la revisió a partir dels cinc anys.

Pel que fa a la infraestructura, el Govern considera que la infraestructura dels consells insulars per gestionar la ITV així com el sistema de cita prèvia per dur a terme la inspecció, es manifesta suficient per atendre amb eficàcia les necessitats de revisió. El Consell Insular de Mallorca disposa, com saben, entre estacions pròpies i alienes, de 7 estacions de revisió, 4 són fixes i estan situades i es troben a les ciutats amb major densitat de trànsit: dues a Palma, una a Inca i una a Manacor; una altra és una estació mòbil que es desplaça bàsicament als pobles per fer tant les inspeccions als vehicles agraris com les corresponents als llocs de lloguer de vehicles i, a més, disposa de dues estacions privades que tenen Iscomar a Palma i Transpons Marítim d'Alcúdia a Alcúdia, a les quals també es desplaça personal de la ITV per fer les inspeccions dels vehicles que generalment es tracta de maquinària pesada. El Consell Insular de Menorca disposa, com saben, de dues estacions, una a Maó i l'altra a Ciutadella, i en el cas d'Eivissa i Formentera una estació a Eivissa.

La conclusió general quant a aquesta memòria és que es pot comprovar que durant l'any 1996 els serveis d'ITV varen funcionar amb agilitat i correctament, tant a Mallorca, com a Menorca i a Eivissa i Formentera, de manera que es complia l'objectiu que explica la pròpia existència d'aquest servei i que no és altre que garantir i millorar la seguretat vial mitjançant la comprovació periòdica de les condicions d'ús dels vehicles de circulació. Quant a comentari específic crec que hi podem passar molt per damunt; al marge de la valoració general que hem fet hi ha dues incidències que, de manera directa o indirecta, varen afectar el servei, concretament el que es referia al Consell Insular de Mallorca, la sentència del Tribunal Suprem que anul·lava la concessió del servei a Itema i la possibilitat oberta que va donar la Comunitat perquè pogués ser gestió directa canviant el Decret, i també la possibilitat oberta perquè la Comunitat retingui part de les taxes que cobra Trànsit per les inspeccions. En qualsevol cas podem comentar els temes de la sentència del Tribunal Suprem; jo crec que havíem de comentar aquest tema donat que va ser una cosa que es va produir durant l'any 1996.

En relació al que serien les taxes de Trànsit, com saben fins al desembre del 94 la recaptació de les taxes que cobra Trànsit per a les inspeccions periòdiques la duïen directament els serveis concessionaris de la ITV que posteriorment ingressaven aquests diners públics a la Tresoreria de l'Estat, però a finals de l'any 94 es va publicar, com saben, un reial decret que, entre altres coses, permetia a les comunitats autònomes retenir part d'aquesta taxa de Trànsit per cobrament de la prestació del servei de recaptació i que el gener de l'any 95 hi ha una reunió que mantenen diferents representants de la Prefectura Provincial de Trànsit, la Direcció General d'Indústria i la Conselleria d'Economia, bàsicament perquè aquest cànon de prestació d'aquest servei fos el 20% i també es va encarregar en aquesta reunió, l'any 95, al Govern la redacció d'una proposta de conveni en tal sentit. En compliment d'aquests acords el Govern, de fet, ha presentant l'esborrany de conveni i s'està a l'espera d'una resposta definitiva per part de l'Administració central. En qualsevol cas les quantitats recaptades han estat retingudes tenint en compte l'espera d'aquesta solució definitiva i la resposta del ministeri.

Passaríem ara a la memòria en relació a urbanisme. Bé, les memòries en relació a urbanisme de l'any..., la gestió en relació a urbanisme per part dels consells insulars, d'urbanisme i habitabilitat l'any 1996 consideram que no està en l'existència de dificultats derivades de la dotació econòmica, de la necessitat de compliment d'uns terminis legals per resoldre. S'han desenvolupat aquestes activitats satisfactòriament, tant les funcions com els serveis relacionats amb les competències d'urbanisme. Totes les memòries assenyalen un important increment dels tràmits d'autoritzacions prèvies a l'obtenció de la llicència de construcció d'habitatges familiars en sòls no urbanitzables, la qual cosa ha suposat un esforç important per part dels mitjans humans dependents de les àrees que els gestionen. També veim que en el que seria disciplina urbanística les memòries destaquen que a pesar de l'escassetat de mitjans de què es disposa hi ha hagut un increment important d'expedients tramitats.

Cap de les memòries no inclou com a annex el certificat de la Intervenció del consell insular en el qual figuren les partides d'ingressos i de despeses referents a l'àrea d'urbanisme, per la qual cosa no podem analitzar en aquest punt l'evolució econòmica. Tampoc cap de les memòries no inclou referències al compliment assenyalat a l'article 4.3 de la Llei 9/90, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat respecte a l'obligació de la remissió a la Comunitat Autònoma dels acords de la Comissió Insular acompanyats d'un exemplar dels instruments de planejament respectius, la qual cosa també dificulta un seguiment per part del Govern balear de l'activitat dels consells insulars respecte a la tramitació del planejament, essent, per tant, desitjable sol·licitar de tots els consells un esforç en el compliment d'aquest requisit legal contemplat a l'article 4.3 de la Llei de transferències en matèria d'urbanisme.

Res més a comentar en el que serien les memòries d'urbanisme i habitabilitat.

Anam ara al que seria la comunicació de les memòries dels consells insulars sobre la gestió de competències en matèria d'oficines d'informació turística per a l'exercici del 1996. Com saben, aquesta competència també transferida als consells insulars, la memòria va ser aprovada també, com saben, anirem fent consell insular per consell insular; en el cas del Consell Insular de Mallorca, pel plenari del Consell Insular de dia 29 de juliol, es fa tota una sèrie d'exposicions d'activitats desenvolupades al llarg del 1996, també s'inclou l'anàlisi de tota una sèrie de funcions. Els objectius que es ressenyen per a l'any 1997 aquí hauríem de dir que en aquest cas no s'adapta a la realitat perquè no es contempla la informatització de moltes oficines d'informació turística desconeixent que existeix el programa europeu Mintur, liderat pel Govern, i la posada en marxa d'aquest projecte Mintur regional. En relació al seu contingut es considera que compleix amb les especificacions de la legislació vigent i, com a dades més significatives que hi figuren, sembla ser que hi ha un descens en l'activitat l'any 96, o 95, pot ser que sigui pel canvi d'ubicació de la pròpia oficina; fa una relació de les nacionalitats que han tengut peticions en aquesta oficina i també fa un desglossament en relació a l'oficina principal i l'oficina de l'aeroport. Es destaca la major aflluència de sol·licitud d'informació de visitants espanyols sobre la resta de nacionalitats: hi ha hagut un augment d'un 3'5, en total, en relació a l'any anterior. També, com he dit abans, en el que respecta a l'oficina de Palma es veu que els serveis prestats han disminuït en relació a l'any 93, 94 i 95; com hem dit una de les possibles causes podria ser el canvi d'emplaçament que pot haver influït en les visites personals però no sobre les telefòniques o escrites, perquè en allò referent a la disminució de consultes telefòniques i per escrit s'haurien de cercar altres causes que de moment no poden determinar. Pel que fa a l'oficina de l'aeroport, aquesta aflluència de visitants tampoc s'ha vist afavorida a rel de totes les modificacions que hi ha hagut a les instal·lacions aeroportuàries per la nova terminal i la seva ubicació.

En relació al Consell Insular de Menorca, la memòria presentada pel Consell Insular, que va ser aprovada pel Plenari de 21 d'abril del 1997, és molt extensa i completa i també va tractar diversos temes indicatius en relació a les activitats dutes a terme per aquestes oficines. Durant l'any 1996 ens dona les xifres d'atencions; destaca sobretot un increment important a l'oficina de Ciutadella, també fa la divisió per nacionalitats i és destacable l'augment del nombre de sol·licituds d'informació respecte a anys anteriors. Les actuacions que han efectuat aquestes oficines, tant a l'aeroport de Menorca com a la de Ciutadella i com a la de Maó, suposen un total de 21.194 consultes representant un 56'97% d'augment en relació a l'any 1995. S'observa que la major aflluència d'aquestes persones a les oficines ha estat de nacionalitat espanyola, després britànica, alemanys i francesos i, entre les queixes, destaquen les relatives a les dificultats existents en els mitjans de comunicació terrestres dins la pròpia illa. També ens fa una relació dels temes que susciten més interès, com és el de cultura, arqueologia i història de l'illa, així com tot el tema de turisme de sol i platja. En definitiva, la memòria és molt completa: fins i tot s'hi adjunta un estudi detallat i complementat per distints gràfics en què s'especifiquen les atencions realitzades per nacionalitats i pels corresponents mesos en què ha tengut lloc l'activitat dins aquesta oficina.

Quant a la memòria del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, aprovada dia 25 de març del 1997 en el Plenari del Consell, també ens dona una relació de les activitats que s'han duit a terme durant aquest any, un estudi també per nacionalitats i aquí podem dir que s'han atès 50.540 consultes, també hi ha un augment d'un 11'83 respecte a l'any anterior, i és de destacar que aquest augment pot haver motivat per la posada en marxa i consolidació de l'oficina turística de l'aeroport d'Eivissa que produeix també una major comoditat per als turistes perquè puguin fer les seves peticions d'informació; per això al mateix temps s'ha produït una disminució de l'activitat de l'oficina d'informació turística d'Eivissa, encara que en termes globals ha sofert un augment significatiu. També ve la relació de totes les consultes i per nacionalitats, també és el turisme espanyol el que acudeix en major mesura a aquestes oficines d'informació turística i també s'observa, com és lògic, i també ocorre a les altres illes, una major demanda d'informació en els mesos entre març i setembre i manco a la resta de mesos. També destaca la distribució, a les oficines d'informació, de tota una sèrie de fullets informatius. També posa de manifest a l'oficina d'Eivissa els temes de consulta més sol·licitats.

I, com a conclusió d'aquestes tres memòries, idè s'ha seguit el procediment legalment establert i en allò exposat a les memòries es posa de manifest que les oficines d'informació turística han funcionat de forma satisfactòria, sobretot a les illes de Menorca i Eivissa, on s'ha produït un augment significatiu en el que seria la demanda; a Mallorca hi ha hagut aquest descens, probablement fruit del canvi d'emplaçament i, per una altra banda, podríem dir que han funcionat de manera satisfactòria.

Passaríem ara a fer la valoració de transferències als consells insulars en matèria d'acció social, i dir que en relació a la gestió d'aquesta competència, com saben ens ajustam a l'any 96, començarem pel Consell Insular de Mallorca. Residència d'Uyalfàs; la plantilla s'ha anat consolidant des de l'any 94, que era de 21 treballadors, a l'any 96; com saben l'any 96 es va incrementar a 26 persones, que són les que treballen a l'actualitat, a més a més s'han fet tota una sèrie d'obres d'adequació i eliminació de barreres arquitectòniques que han permès una ocupació del cent per cent amb 60 residents, s'ha millorat també la formació del personal mitjançant cursos específics que ha millorat la qualitat assistencial; per tant, la valoració de la residència d'Uyalfàs és positiva.

Quant a les ajudes econòmiques tenim un increment important en el que són les ajudes econòmiques en el sector de gent gran, les subvencions per manteniment d'associacions de gent gran han passat de 8 milions de l'any 94 a 11.800.000 l'any 95 i a 12.500.000 l'any 96, amb un increment considerable de més del 50%, la qual cosa també valorem positivament. He de fer menció que s'ha incrementat el nombre d'associacions en règim de lloguer, l'any 94 eren 12 i s'ha arribat l'any 95 a 19 i l'any 96 a 32 associacions, per tant valoració positiva de l'increment de les partides corresponents al sector de gent gran; he de dir que entorn a l'any 96, que és l'any que valorem, estam satisfets i, a més, de com es repartien aquestes subvencions i els criteris que s'empraven; no així amb el que ha estat la gestió de l'any 98, que sé que no és objecte de debat, però que el Consell Insular ha trencat aquesta línia que duia d'una manera satisfactòria per part nostra durant l'any 1996.

En el que és marginació adulta, l'any 94 les ajudes varen ser de 6 milions, l'any 95 hi va haver un descens a 4.700.000, l'any 96 varen ser 18.177.000, amb la qual cosa es va recuperar i es va incrementar l'aportació l'any 96, però a la memòria no tenim constància de per què es va fer la davallada l'any 95 i la pujada l'any 96; en qualsevol cas, valorem positivament l'increment. El programa de lluita contra la pobresa tenim un conveni, ens presenta la memòria un conveni amb el Bisbat de Mallorca pel qual el Consell Insular va aportar 28 milions amb càrrec a una sèrie de partides transferides; això era l'any 94; sofreix una davallada el pressupost els anys 95 i 96 a 25 milions i ens demanam per què l'any 94, entre les dues partides de marginació adulta i de lluita contra la pobresa, es va passar de 34 milions l'any 94 a 29.700.000 l'any 95, per tornar a recuperar després l'any 96 els 34 milions, no queda clar a la memòria el per què d'aquest descens (...) l'increment, però en qualsevol cas valorem positivament aquest increment.

En el que seria infància, també hi ha un descens, una disminució que s'ha produït en les aportacions en aquest sector, però tampoc no consta el motiu pel qual s'ha minvat aquesta aportació en relació a l'any 94. L'aportació per infància l'any 94 era de 4.450.000 pessetes i l'any 96 va passar a 3.650.000 pessetes; no ens diu la memòria el motiu, el per què de la disminució en aquesta aportació per la qual cosa no podem fer valoració, perquè no sabem en aquests moments, no ho explica la memòria, quina és la motivació.

En el que és dona, l'any 96 una aportació de 6 milions de pessetes; si bé l'any 96 s'especifica el nombre d'associacions beneficiàries, no especifiquen pel que fa als dos anys anteriors. En qualsevol cas he de dir que recollim satisfactòriament tot el que siguin partides destinades a dona, però en qualsevol cas no entenem que només hi hagi d'haver línies d'ajudes, sinó que hi ha d'haver també altres tipus de programes dedicats a dones en especial situació de necessitat o concretament, avui que celebrem el Dia Internacional contra la violència domèstica, idò partides dedicades, adreçades a aquest tipus de programes i no detectam que hi hagi cap tipus de programa en aquestes partides de la dona, simplement a nivell de subvenció, que ens sembla positiu, però consideram que les polítiques de la dona han de ser molt més multidisciplinars, multiprofessionals i han d'abastar molts més programes.

En el que són famílies nombroses, es va transferir la competència exclusiva per a la gestió per al reconeixement, concessió i renovació de títols de família nombrosa. Veim que hi ha hagut un increment considerable des de l'any 94 al 96, sobretot degut a l'ampliació del concepte de família nombrosa, que va passar de quatre a tres fills en virtut, com saben, de la Llei 42/94, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social. Per això hi ha un increment l'any 94 de 768 concessions, a l'any 96 de 3.208, la qual cosa valoram positivament.

Quant al Consell Insular de Menorca la transferència es va fer sense dotació de personal i s'assumiren tota una sèrie de convenis i ajuts amb entitats no governamentals sense ànim de lucre. En ajudes econòmiques a disminuïts hi ha un increment molt considerable de l'any 94, de 20 milions, es mantenen l'any 95 i hem passat l'any 96 a 28.590.000 pessetes, el que suposa un increment del 40%. He de fer menció que aquests serveis per a disminuïts a l'illa de Menorca abasten la pràctica totalitat del sector i és l'illa que es troba amb les *ratios* segons les recomanacions europees, amb les ràtios que marca Europa per a l'any 2000, tant en el que són disminuïts com el sector de persones majors. Fer esment, també, que es va començar a subvencionar l'Associació del síndrome de Down de Menorca.

En el que és salut mental i drogodependències un increment molt considerable: de 2.400.000 l'any 94 a 7.834.000 l'any 96, i en qüestió de salut, d'1.600.000 l'any 94 a 3.200.000 l'any 96. Cap dels sectors, ni el de salut mental ni el de drogodependències ni salut eren objecte, com saben, de transferència, per tant don les dades però no feim valoració.

En el que és l'àrea social, aquí hi ha un increment importantíssim: l'any 94 5.300.000, l'any 96 10 milions de pessetes, amb la qual cosa hi ha un increment important a l'àrea social. I en l'àrea d'infància, de 13 milions l'any 94 a 14.255.000 l'any 95. També un increment important en el que seria el sector de persones majors: de 2.500.000 l'any 94 a 4.300.000 l'any 96. L'increment d'aquestes aportacions en aquests sectors socials d'infància i de persones majors han significat, com he dit, que Menorca sigui l'illa que es posa capdavantera en el que serien les *ratios* que marca Europa per a l'any 2000. Després hi ha una sèrie d'aportacions que també surten a la memòria com a aportacions al conveni amb A prop-Son Tugores per valor de 5 milions de pessetes i a l'hospital psiquiàtric i programes malalts mentals per valor de 16 milions de pessetes, però tampoc no entrarem a valorar aquests temes perquè no eren objecte de la transferència. També un increment important en el que serien famílies nombroses per allò mateix que hem dit de la Llei 42: de 145 l'any 94 a 391 l'any 96.

I en relació a temes d'acció social per al Consell Insular d'Eivissa i Formentera la transferència es va fer també sense dotació de personal. Hi ha tota una sèrie d'ajudes econòmiques; a Càritas, concretament, es manté una ajuda de 800.000 pessetes; també es manté l'ajuda a *Agustinas Hermanas del Amparo*, i es manté l'ajuda en relació a l'any 95 per al Patronat de salut mental i benestar social per 10 milions de pessetes. També hi ha un increment, en definitiva, en el que serien les famílies nombroses.

La valoració, en general, és positiva. No sé l'explicació de les davallades que succeeixen en una sèrie de partides d'Eivissa i en una sèrie de partides del Consell Insular de Mallorca i un poquet la valoració que feim entorn als programes de dona.

En relació, ara, al que serien les transferències en relació a activitats classificades i parcs aquàtics, he de dir que, com saben, idò també varen ser transferides per Llei 5/95, de 30 de març, es va atribuir als consells insulars la competència en matèria d'activitats classificades i parcs aquàtics en compliment del que establia la Llei de consells insulars. Mirem també, si els sembla, consell insular per consell insular.

El Consell Insular de Mallorca, la memòria, com saben, va ser aprovada pel Ple de 29 de juliol del 97. Es va establir una comissió insular d'activitats classificades com a òrgan consultiu i tècnic encarregat d'elaborar tota una sèrie de propostes de resolució dels expedients que s'hagin de resoldre tant pel Ple com pel consell delegat, ens dóna compte d'aquesta comissió; també dóna una relació de tots els expedients tramitats, quantificats, en tràmit, sessions, etc., etc., i cal destacar que s'ha establert un conveni de col·laboració amb el Govern balear sobre prestacions d'assistència tècnica en matèria d'activitats classificades amb la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social.

En l'àmbit del Consell Insular de Mallorca la transferència suposa, dins els primers mesos, unes demores en la tramitació i una sèrie de problemes en relació a l'adaptació a la ubicació del servei. Diu la memòria que els principals aspectes que han marcat el primer any de transferències bàsicament ells pensen que tenen una sèrie de problemes en el que seria el tema informàtic: remarca la necessitat d'un sistema informàtic més actualitzat i també contempen que hi hauria d'haver un sistema de control i d'inspecció d'aquelles activitats més problemàtiques o denunciades per particulars.

En el que seria el Consell Insular de Menorca, la memòria, com saben, aprovada en sessió de 21 d'abril del 1997 pel Ple del Consell Insular de Menorca també fa una relació de totes les activitats; en aquest cas exercia la competència el Ple o el president, que fa una delegació, en aquest cas, en primer lloc en el conseller d'Ordenació Territorial i posteriorment en el conseller delegat de Foment. També ens dóna una relació de les actuacions més significatives. També fa una relació dels convenis de col·laboració que s'han signat amb el Govern balear en relació a les prestacions d'assistència tècnica en matèria d'activitats classificades, en sanitat, en comerç i en agricultura; i en definitiva la valoració és positiva, continua amb els mateixos índexs de feina que eren adients un cop va ser transferida.

La memòria elaborada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera va ser aprovada, com saben, pel Ple del Consell Insular de dia 25 de març de 1997. En aquest cas es crea també la Comissió Insular d'Activitats Classificades, on es regula la seva composició, organització i funcionament. També ens dóna una relació de tots els expedients tramitats, presentats, informats, retornats, i les sessions de la Comissió Insular d'Activitats Classificades, i també una relació dels distints convenis que han tengut amb el Govern.

Com a conclusió, dir que en principi, llevat d'aquest retard que hi ha a l'illa de Mallorca, tenim una sèrie de relacions d'expedients; quan ho duia el Govern balear, l'any 95, els expedients tramitats eren 1.062, amb el mateix personal i els mateixos doblers transferits, el Consell Insular de Mallorca són 600 expedients, hi ha un retard considerable; i l'any 97 -ja sé que no és objecte d'aquesta compareixença- 454. Hi ha un retard considerable, però en principi les valoracions són positives, per a l'illa de Menorca i d'Eivissa, i aquest petit retard en què haurem de tenir esment a l'illa de Mallorca.

Anem ara a la transferència en matèria de règim local, matèria, com saben també, transferida per Llei 8, d'1 de desembre de l'any 1993, que va atribuir als consells insulars la gestió de diverses competències en matèria de règim local. Anirem per consells també: El Consell Insular de Mallorca com a introducció a la seva memòria fa una referència al desenvolupament satisfactori, tant de la qualitat de les funcions com dels serveis exercits pel Consell Insular, deixant constància de la col·laboració en assessorament als ajuntaments de Mallorca a través del servei d'assistència tècnica als municipis. Ens fa tota una sèrie de reculls d'expedients tramitats, amb relació demarcació territorial, comissions gestores, disposicions de béns patrimonials de les entitats locals, temes d'organització, règim jurídic, serveis locals, tutela financera, etcètera.

El Consell Insular de Menorca va aprovar la seva memòria dia 21 d'abril del 97. També després d'una breu introducció fa una referència a la forma en la qual s'ha duit a terme la integració de la competència a l'estructura del Consell Insular de Menorca. També fa un desglossament de les activitats dutes a terme en demarcació territorial, comissions gestores, disposicions de béns patrimonials dels ens locals, organització, règim jurídic, serveis locals i tutela financera. Per tant la memòria també fa referència al procediment de tramitació dels expedients, regulat d'acord amb el Ple del Consell Insular de data 21-2-94, sobre competències per l'exercici de la competència. Remarca que no s'han produït crèdits per al refinançament de deute per part del ajuntaments; i per finalitzar, la memòria del Consell Insular de Menorca reflecteix el pressupost del servei l'any 1996, relació del personal destinat al servei de cooperació i assistència als municipis, i fa en darrer lloc una valoració del que ha suposat l'exercici de la competència durant aquest any 1996, remarcant que aquestes atribucions arrodoneixen el marc competencial del Consell Insular com a entitat local, la qual cosa sens dubte afavorirà les funcions de coordinació del Consell Insular amb els serveis municipals.

Pel que respecta al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, també la memòria comenta l'exercici d'aquestes, i que s'ha produït d'una manera correcta i continuada a aconseguir nivells màxims de gestió, malgrat que han estat necessaris grans esforços en haver-se exercit amb mitjans materials i personals propis del Consell Insular perquè no varen ser, com recorden, transferits mitjans de cap tipus. També fa una relació de l'anàlisi detallada de les feines que s'han fet, i la valoració en règim local és positiva per a les tres illes.

Ens anam ara a la darrera de les competències transferides, que seria la d'educació i de cultura. La Conselleria d'Educació, Cultura i Esports valora satisfactòriament la gestió de les competències en matèria de cultura i patrimoni històric que han fet els consells insulars. En general consideram que són positives les activitats relacionades amb promoció cultural, podem constatar la tasca realitzada per promoure a cadascuna de les illes la lectura, el teatre, la música o les arts plàstiques, pensam que ha estat correcte. I pel que fa a les competències de patrimoni històric artístic, creim que és necessari destacar la col·laboració que hi ha hagut entre les distintes institucions perquè es pugui realitzar un treball coordinat en una matèria tan important com aquesta. Consideram que és de gran valor la programació d'investigacions i projectes adreçats a obtenir un coneixement dels nostres béns patrimonials que ha realitzat el Consell Insular de Mallorca. També és positiu el conveni del Consell Insular de Mallorca amb l'Inem per condicionar, netejar i millorar els itineraris i els monuments arqueològics, i el Pla pilot cultural que ha fet el Consell Insular de Menorca. Finalment també voldríem destacar una sèrie d'actuacions concretes del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, amb 21 projectes de restauració i conservació en les actuacions de protecció de monuments.

Per acabar, en matèria esportiva també feim una valoració satisfactòria. És de destacar la tasca realitzada pels consells insulars en el programa "L'esport per a l'edat escolar", o l'operació Mil veles. Així mateix, creim que és important el nombre d'activitats, de cursos i de seminaris en matèria esportiva que ha realitzat el Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Això quant a valoració. Si veim la memòria en totes aquestes àrees, veim per consells també que es fa una relació d'arxius, biblioteques i museus, promoció cultural del teatre, de la música, arts plàstiques, cultura popular, cultura del so i de la imatge, cultura en l'àmbit de la tercera edat, cultura a través d'entitats diverses, patrimoni històric artístic, i el mateix pel que fa als altres consells insulars, allà on han destacat les activitats que potser hagin estat més rellevants.

En esports, com he dit, es valora positivament el programa d'esport per a l'edat escolar que duen a terme els tres consells insulars, servei de medicina de l'esport, les estadades esportives d'estiu, l'operació Mil veles, que com he dit al front hi estava el Consell Insular de Menorca, i altres que feia el Consell Insular d'Eivissa i de Menorca. Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Passam al torn d'intervenció dels grups polítics. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que s'imposen unes certes consideracions prèvies, perquè en definitiva estrenam, com quasi bé cada any, procediment relatiu al debat de la comunicació del Govern sobre les memòries elaborades pels consells insulars en relació a les competències que els han estat transferides. Crec que fa un parell d'anys que en el debat sobre la comunicació relativa a urbanisme i habitatge que va fer el Sr. Reus, crec que va sortir a la tribuna i va dir qualque cosa així com "no sé exactament què ha de fer el Govern amb aquesta comunicació, per tant no dic res i que comenci el debat". De llavors ençà ha millorat la cosa, en el sentit que la Sra. Estaràs pareix que no ha tengut cap problema de saber el que havia de dir, ha agafat carrera i ha donat una explicació bastant exhaustiva sobre les memòries presentades. En qualsevol cas, jo crec que tota aquesta qüestió, és a dir el compliment de l'article 24 de la Llei de consells insulars és una cosa encara a perfilar dins aquest parlament. Nosaltres com a grup parlamentari evidentment tenim una actitud continguda davant aquests debats, perquè pensam que, malgrat l'Estatut estableix uns mecanismes de tutela i de control del Govern sobre els consells insulars, que des del nostre punt de vista són absolutament negatius, nosaltres evidentment no pensam que s'hagin d'exercir aquests mecanismes de tutela i de control, no pensam que això hagin de ser debats de fiscalització de la seva gestió dels consells insulars, d'aprovació de l'aprovació de la seva gestió. Són des del nostre punt de vista institucions que tenen prou entitat política com per no ser sotmesos a un examen anual per part d'una altra institució, malgrat sigui el Parlament de les Illes Balears.

Tampoc no pensam que això hagi de tenir un caràcter d'aproximació estadística a la realitat; efectivament té la seva utilitat qualsevol dada que se'ns pugui facilitar sobre aquests serveis i aquestes funcions que s'exerceixen, però a nosaltres se'ns fa un mica estrany estar tots els grups parlamentaris aquí, i la consellera de la Presidència explicant-nos quants de francesos, quants d'alemanys o quants d'italians s'han acostat a les oficines d'informació turística; o la plantilla de Vialfàs, si ha pujat o si ha baixat, etcètera. Se'ns fa una mica estrany, encara que lògicament quan es baixa a l'anàlisi del que és qualsevol funció administrativa o política que s'exerceix, efectivament totes aquestes dades tenen la seva importància, i s'ha de prendre nota per part de qui correspongui per tal de millorar les coses, i que els ciutadans en definitiva tinguin el millor servei possible. És a dir, que no menyspreem de cap manera aquestes dades; pensam simplement que ni aquesta comissió del Parlament, ni el Parlament en ple no és el fòrum adequat per fer una elucubració sobre allò que aquestes xifres ens puguin indicar, ni sobre les oficines turístiques ni sobre cap altra qüestió.

Si qualque funció ha de tenir aquest tipus de debat, des del nostre punt de vista, és precisament fer una avaluació, com diu la Llei de consells insulars, del nivell i qualitat dels serveis i de les funcions prestades, de cara precisament a detectar possibles disfuncions que ens puguin ajudar al Parlament, com a òrgan legislatiu i al Govern a l'hora d'aprovar reglaments és superar aquestes disfuncions. És a dir, coneixem la realitat de la gestió de les competències transferides, i això és útil en la mesura que ens pugui ajudar a legislar o a fer normativa sobre aquestes competències que han estat transferides. Naturalment en la mesura que les memòries les elaboren els propis consells, també és una mica difícil que les disfuncions ens surtin massa a la llum, perquè en definitiva a cap institució li interessa explicar que presta malament un servei, sigui per la raó que sigui, i més aviat ens voldran donar una versió més aviat edulcorada, i més aviat com a mínim neutra d'allò que realment fan.

Per tant, jo crec que estam davant una papereta difícil a l'hora de donar compliment a aquest article 24 de la Llei de consells, i que encara hem de continuar aprofundint en aquesta qüestió. En qualsevol cas, jo crec que aquesta versió una mica sumarial d'agafar totes les competències en globus jo crec que és útil, perquè si no, en un horitzó de majors transferències als consells insulars, senzillament el Parlament podria quedar bloquejat només per exercir aquesta funció.

Per tant, abandonant ja aquestes consideracions de caràcter previ, i entrant de ple en l'objecte d'aquestes memòries que han donat peu a la comunicació del Govern, jo simplement anunciaria sis o set notes o qüestions que ens semblen particularment importants: Una, que efectivament examinam ara la comunicació relativa a les memòries de l'any 96, i estam a finals de l'any 98. Això evidentment genera una disfunció, fa que el temps hagi llevat rellevància a moltes de les coses que puguem discutir aquí, per exemple en els temes relatius a sòl rústic a aquestes memòries els ha passat molta normativa per damunt, normativa autonòmica i normativa estatal, i per tant a l'hora de saber si hauríem de legislar per veure si arreglàvem qualque problema que detectàvem, resulta que ja, no sé si hem detectat o no el problema, però en tot cas ja hem legislat, i ja el marc ha canviat per complet, i fins i tot les mateixes competències dels consells insulars en matèria de sòl rústic. Per tant, el retard jo crec que és una nota negativa; jo crec que és clarament millorable aquesta qüestió. Lògicament no pots estar el mes de gener del 97 debatent la comunicació del 96, però sí evidentment es pot estar dins el 97, probablement a mitjan 97, a setembre del 97, debatent el 96; però fer-ho el novembre del 98 és evidentment una disfunció i una qüestió negativa.

La comunicació del Govern sobre les memòries, com he dit abans, ha estat bastant més extensa que aquella famosa intervenció fulgurant del Sr. Reus des de la tribuna del plenari del Parlament, però hem notat una qüestió que jo crec que també s'hauria de corregir. La comunicació que se'ns passa per escrit als grups parlamentaris és bàsicament un resum de les memòries rebudes dels consells insulars. No obstant això, el Govern a la seva exposició oral ha introduït elements de caràcter valoratiu; és a dir "hem considerat positiu" no sé què, "hem considerat negatiu" no sé quina altra cosa, que no és que em sàpiga greu, tot al contrari, jo crec que hauria de ser més valorativa aquesta comunicació, el que passa és que les valoracions jo crec que s'han d'incorporar dins el text escrit i donar-les a més la rellevància que mereixen, perquè en definitiva jo crec que del que es tracta és de no fer purs resums o pures descripcions de memòries, sinó de fer valoracions i d'argumentar-les, però naturalment incorporar-les al text escrit, de tal manera que els grups parlamentaris puguem saber quina és l'opinió del Govern, contrastar les dades que sigui necessari, i en definitiva tenir aquí un debat el més profitós possible. Per tant, jo crec que això és una altra qüestió interessant a tenir en compte.

Des del punt de vista de les memòries dels consells, de qualque manera el mateix: tendeixen a fer una memòria extraordinàriament descriptiva de les seves funcions, una mica supòs que amb la intenció que he dit abans, de no aixecar ampolles ni mostrar flancs a la crítica, però en qualsevol cas tenen molt de caràcter de memòria de secretaria d'ajuntament, és a dir hem fet, hem passat tants d'expedients, s'han atès tantes cridades telefòniques, etcètera, i no ens fan això que diu la llei, d'una avaluació del nivell i qualitat dels serveis de les funcions, i això significa valoració, i això és que ens diguin: "tenim aquestes dificultats, tenim aquestes altres...". Jo entendria que després afegissin "i aquestes dificultats les hem sortejades amb una major eficàcia i recursos propis...", el que faci falta, però en qualsevol cas mostrar els problemes tal com són. Per tant, jo crec que aquestes memòries tan descriptives faciliten molt poc poder treure qualque cosa útil d'aquest debat.

Quarta qüestió: Si hem de valorar qualitat i nivell, el tema del finançament és fonamental. Naturalment després amb els doblers l'eficàcia de cadascú i la capacitat organitzativa de cadascú pot amb uns mateixos doblers aconseguir un major nivell o un pitjor nivell de qualitat. Però el tema del finançament és bàsic, i en bona mesura els consells ens haurien d'explicar quina quantitat de recursos propis estan destinant a l'exercici d'aquestes funcions, per tant en quina mesura aquest finançament que de qualque manera nosaltres des del Parlament hem aprovat per a l'exercici d'aquestes competències ha quedat o no desfasat, perquè això és importantíssim, i perquè en definitiva està prevista una revisió periòdica d'aquesta qüestió, i per tant tot això serien elements per efectuar d'una manera racional aquesta revisió. El tema és que la majoria d'aquest Parlament ha bloquejat el mecanisme natural de revisió. El tema és que dels 1.000 i busques de milions, crec, que destina el Govern a fer estudis econòmics de tota casta sobre el mercat del cacauet a Madagascar i tota una sèrie de qüestions internacionals, nacionals i locals, resulta que no hi ha cap estudi, mira per on, que des de la Conselleria d'Economia es destini a saber si tres institucions tan bàsiques de la nostra comunitat com són els consells insulars, tenen o no ben finançades les seves competències; extrema dificultat també, i les memòries dels consells insulars tampoc no ajuden excessivament. Jo crec que això és un tema bàsic. Tots pensam que aquestes competències no tenen el millor finançament possible, tots sabem que els consells insulars tenen una escassíssima capacitat de maniobra financera, i en tot cas és constatable que el que seria un mecanisme natural de revisió ha estat alterat per la voluntat majoritària d'aquest parlament. Per tant, és un altre tema que crec que s'ha de constatar inevitablement a l'hora de parlar de competències transferides als consells insulars.

Hi ha temes que només queden una mica anunciats a les memòries, i per tant encara menys a la comunicació del Govern, però que són des del nostre punt de vista bastant evidents. En el tema de les ponències tècniques d'urbanisme, i en la ponència tècnica de patrimoni, la veritat és que hem de trobar altres tipus de fórmules, no ja el tema de la presència del Govern en aquestes ponències, si això és o no adequat, i fins a quin cert punt això és una interferència indèguda dins el funcionament del Consell, que nosaltres pensam que efectivament és així, i que el Govern no hauria d'estar dins aquestes ponències tècniques. És que a més aquestes ponències tècniques no són ponències tècniques, és a dir no són tècniques; es nomena una sèrie de persones amb una filosofia de nomenament que podria ser d'un òrgan de caràcter consultiu, assessor, i es nomenen persones de solvència diversa, de contacte amb el món del patrimoni, de la cultura, de l'urbanisme, del territori, de la protecció mediambiental, però que efectivament no van allà la majoria de les vegades amb un criteri tècnic. I llavors els informes de les ponències tècniques són un embull tremend entre criteris polítics i criteris de caràcter eminentment tècnic. Seria bastant millor que hi hagués una assessoria tècnica *strictu sensu*, i en tot cas una espècie d'òrgan col·legiat, assessor, que fos quasi de persones d'un cert prestigi en cadascuna de les matèries, i que s'entengués així, com a assessorament, com a presència o com a participació fins i tot de la societat civil dins les determinacions que es prenguin. Però unes ponències tècniques que no actuïn amb criteris tècnics, la veritat és que és una fórmula dolenta.

Sisena qüestió, crec, el tema de la normativa sobre serveis socials. Jo crec que és un tema mal resolt, la distribució de les competències i les funcions entre les diferents entitats administratives, i que per tant això requeriria una reforma de caràcter legislatiu, que donàs a cada institució una competència clara en aquesta matèria. Les competències compartides, aquests convenis monstruosos on participa al final tothom per finançar centres d'assistència o del que sigui, que en definitiva tampoc no són grans corporacions, són centres petits, però que tothom fica el cullerot del finançament i el cullerot de la gestió, crea disfuncions d'una manera permanent, i jo crec que això s'hauria de corregir.

I finalment, amb una altra qüestió de caràcter diguéssim parcial, el tema de la disciplina urbanística, ens adonam que l'actitud dels consells insulars és diferent sobre aquesta qüestió, i que seria necessari un desenvolupament reglamentari de la Llei del sòl rústic, tal i com la pròpia Llei del sòl rústic preveu de qualque manera, de cara a la racionalització de la disciplina urbanística al conjunt de la Comunitat Autònoma, i fins i tot crear noves figures institucionals que tenguessin cura d'aquesta matèria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Coincidim un poquet que encara no hem trobat l'encaix d'aquest debat dins tot el que ha de ser el procés de desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia i l'article 39, si això és una comissió de control, que creim que no ho és, en tot cas hauria de ser un debat per corregir les disfuncions o el mal funcionament que es produeixi en les transferències que hi ha als consells insulars. Aleshores, també coincidim que les memòries haurien de ser molt més polítiques i no tan estadístiques, perquè pareix que els consells insulars el que fan és anar a passar un examen. Ens presenten deures fets, i tal vegada els responsables de les distintes àrees dels consells insulars en matèries transferides haurien de fer unes memòries molt més polítiques, no necessàriament crítiques amb el Govern o amb la Llei d'atribució de competències, o sí crítiques i de vegades autocrítiques, i proposant solucions a aquestes disfuncions. Jo, per tant, passaré un poquet de l'informe que ha fet el Govern i de les memòries del Consell, si el president no m'atura, i intentaré fer una intervenció política a partir de l'experiència d'oposició i de gestió a un dels consells insulars, i de diputat, com a mínim mentre conservem aquesta doble condició tenim l'avantatge que ens podem permetre aquestes llicències.

Aleshores, dins aquestes competències, naturalment d'una manera desigual, però hi veim quatre defectes en principi, que serien: el primer una duplictat en les distintes competències, duplictat que dona pas a un segon lloc, conseqüència del primer, que seria la descoordinació que es produeix en ocasions; en tercer lloc, naturalment, un finançament insuficient, i que ens duria també a una quarta consideració, enllaçada amb la tercera, que seria la necessitat d'establir un sistema de finançament definitiu, aparcant pel Parlament d'una manera indefinida.

Existeix una duplictat, especialment en les competències d'urbanisme. Aquests dies veim com s'estan tramitant els pressuposts, i dins el pressupost general de la Comunitat Autònoma, dins la Conselleria de Medi Ambient hi ha un programa amb el títol "urbanisme". Aleshores, si les competències en matèria urbanística estan transferides, aquest programa hauria d'estar transferit, i dins aquest programa la partida més important, a part del capítol de personal són les subvencions als ajuntaments per planejaments municipals, per redacció de plans urbanístics, etcètera. Per tant, aquest és un tema que perfectament es podria transferir.

Una segona qüestió, de caràcter polític, i que implicaria la reforma de la Llei d'atribució de competències, i en general afecta altres competències, seria la participació del Govern dins les comissions insulars. És una proposta que el nostre grup ja ha fet reiteradament. Aleshores aquesta tutela del Govern dins comissions insulars, en aquest cas dins la Comissió Insular d'Urbanisme, és una qüestió totalment atípica, i ho hem reflexionat altres vegades: Imaginin-se que competències transferides de l'Administració de l'Estat a l'Administració autonòmica vengués amb dos guàrdies civils -i que em perdoni el cos de la Guàrdia Civil- que vigilassin que el Govern balear gestiona correctament aquestes competències. Ens pareix -i ja es poden imaginar una proposta de resolució en aquest sentit- que s'han de reformar aquestes lleis i els consells insulars, si són autonomia, d'acord amb l'article 39 de l'Estatut, no han de tenir aquests vigilants, aquesta tutela.

La duplictat, encara en un to menor, també és a dins règim local. No entenem per què poden tutelar les administracions locals tant els consells insulars com el Govern balear. Veim que hi ha ajuntaments que d'una manera indistinta sol·liciten informes i assessorament tant als consells insulars com al Govern balear. Per tant, si règim local està transferit, aquest servei hauria de desaparèixer del Govern, s'haurien de transferir tots els recursos, i poc a poc als ajuntaments que continuen sol·licitant assessorament o informes jurídics al Govern, se'ls hauria de remetre cap als consells insulars.

En matèria de cultura i patrimoni, especialment en matèria de patrimoni, aquí una vella reivindicació del nostre grup és la necessitat de transferir el 3% cultural. Observin que les comissions de patrimoni... -L'1% cultural, perdó. No, no estaria gens malament el 3%-. Observin com les comissions del patrimoni s'han anat dotant d'un cos tècnic. Creim que es comença a fer una certa planificació en matèria de política de patrimoni, dins les ponències tècniques participen no només entitats que treballen en el món de la protecció del patrimoni, sinó tècnics, i aleshores des de les comissions insulars del patrimoni creim que és allà on es té un coneixement més necessari de les prioritats. En tot cas s'haurien d'elaborar uns plans d'actuació d'acord amb unes prioritats. Però veim que després les partides importants provenen de l'1% cultural, i al final de l'exercici el Govern balear ha gastat molts més doblers en patrimoni que els tres consells insulars junts, que tenen la competència en matèria de patrimoni. Per tant, ja una altra proposta de resolució que pot anar en aquest sentit.

Bé, la duplicitat de la descoordinació, ho ha dit el Sr. Grosske, especialment en matèria d'assistència social, que és allà on manco descoordinacions s'haurien de produir, perquè aquí sí que les bregues són molt lletges, i veim programes participats per tres administracions, perquè aquí també intervenen les corporacions locals, participats pels consells insulars i pel Govern balear, i a vegades hi ha aquestes disputes, o per un local, i no acús ningú, és a dir, en aquest cas, fem l'autocrítica i posem-nos tots dins el mateix sac, o perquè l'aportació d'una de les administracions es retarda, la veritat, aquests programes podrien donar un rendiment molt més alt. Aleshores, també hauríem de preveure evitar la duplicitat i evitar la descoordinació.

Bé, tercer capítol, finançament insuficient. Hi ha hagut un finançament insuficient, especialment en urbanisme, i pel que fa a disciplina urbanística. La disciplina urbanística no existia i és un servei que els consells insulars han hagut d'adoptar progressivament, això significa inspectors, significa mitjans i recursos materials per poder dur a terme aquestes inspeccions, i a conseqüència d'això, a conseqüència que es fan més inspeccions i, per tant, comença a haver-hi una activitat sancionadora, es promouen recursos, es necessita més assessorament jurídic, per tant, més capítol u, per tant, aquesta és una competència que ha sofert un creixement i que, per tant, necessitaria d'una revisió i d'una major dotació econòmica.

He fet una menció ja als planejaments locals. Creim que des dels consells insulars s'hauria d'afavorir la redacció dels planejaments municipals, i no des del Govern.

I després també els consells han iniciat unes tasques d'informatització, de cartografia, etc., a vegades en convenis amb el Govern balear, però creim que també hi hauria d'haver una lesió econòmica.

En definitiva, aquesta era una competència, la d'urbanisme i habitabilitat, que venia dotada amb poca inversió nova, i que s'hi ha produït una inversió important que s'hauria de corregir.

En matèria de cultura, sempre el finançament serà insuficient, però, la veritat, la transferència va venir amb la pell i els ossos, en podríem dir, i els consells insulars han hagut de multiplicar la imaginació per poder dotar les necessitats que de cada dia planteja més una societat més dinàmica.

En informació turística, es plantegen unes mancances quant a: primer, coordinació de les distintes oficines municipals, la conselleria ha posat un programa en marxa que, al final, no sabem..., bé, l'any 96 encara no funcionava, a poc a poc, esperem que comenci a funcionar, però és necessària una major coordinació de les distintes oficines municipals, oficines que reclamen una major inversió en publicacions, hi ha poc material per oferir als turistes, fins l'any passat, per exemple, el Consell Insular de Mallorca no va editar un mapa de Mallorca, un mapa turístic, se'n varen editar 25.000 i en quinze dies varen estar repartits, i se n'ha hagut de fer una altra edició. És necessària la informatització. I després, una reivindicació que fan les oficines d'informació turística, que reclamen la transferència de la promoció turística interior, és a dir, creim que el Govern, mitjançant Ibatour o mitjançant la Conselleria de Turisme, com vulgui, hauria de ser el competent en la promoció exterior del turisme, perquè tal vegada sigui necessari fer una promoció del conjunt de les illes, o no, però, en tot cas, aquesta és una competència que compet al Govern, però a partir que els consells insulars han assumit les competències d'informació turística, haurien de ser les institucions responsables de la promoció turística interior.

I finalment, a conseqüència de tot el que he dit abans, creim que s'hauria d'abordar el que preveia la Llei de consells insulars, ja passat el quinquenni després de la primera transferència, hauríem d'abordar un sistema de finançament definitiu, sobretot a partir que es va revisar que duim dos anys, durem dos anys, del nou sistema de finançament, mitjançant el qual les comunitats autònomes participen del 30% de la recaptació de l'impost de renda de persones físiques; aquest sistema, entén el nostre grup, ha estat beneficiós per a les Illes Balears, és una de les comunitats autònomes que se n'ha beneficiat, i aleshores, aquesta millora de finançament de la nostra comunitat autònoma també hauria de repercutir sobre una millora del finançament de les competències transferides als consells insulars, i aleshores, tal vegada, el sistema més correcte i que preveu la Llei de consells insulars és resoldre d'una manera definitiva el sistema de finançament dels consells insulars, i creim que dins l'any 99 s'hauria d'abordar. I això és tot. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria fer una mica de reflexió sobre aquest article 24 de la Llei de consells insulars, de quin era l'esperit, almanco des de la meua opinió, amb el qual es va introduir la Llei de consells insulars. Mai no es va pensar que fos un instrument de control parlamentari als consells insulars, perquè els consells insulars no estan sotmesos al control del Parlament, sinó que tenen un control intern polític propi, sinó que, més aviat, tenia la intenció, aquest article, de forçar un debat parlamentari per veure quines qüestions de caràcter legislatiu o de caràcter reglamentari o d'acció executiva del Govern podien servir per millorar els problemes que poguessin sorgir en la gestió per part dels consells insulars de competències transferides.

La veritat és que han passat ja uns anys i jo crec que es demostra la ineficàcia d'aquest article, perquè no s'acaba de trobar un mecanisme que realment s'aproximi a aquesta voluntat inicial del legislador, i jo ja començ a posar en dubte la virtualitat d'aquest article 24, no la vigència, però sí l'eficàcia i la virtualitat, i crec que va ser un excés d'ingenuïtat per part del legislador pensar que el Parlament pogués fer un debat d'aquest tipus quan els diputats i els consells són els mateixos i quan els consells són d'un color polític i el Govern no té per què ser-ne del mateix, i que açò no es polititzaria o que aniria més enllà d'aquesta anàlisi una mica burocràtica de la gestió administrativa.

La veritat és que podem fer tot l'autocrítica que sigui necessària, en el sentit que les memòries dels consells insulars, en realitat, independentment del consell de què siguin, són molt descriptives, no van al fons de la qüestió, en el sentit que són molt poc analítiques. Per tant, la comunicació del Govern, que és una comunicació molt *sui generis*, perquè és una comunicació en base a unes memòries que els envien els consells insulars, durant uns anys no la feia, el Govern, perquè no sabia com l'havia de fer, i ara fa un petit resum d'alò que li han enviat els consells insulars, i d'aquest resum, la consellera, en aquest cas, de Presidència, representant del Govern, ve aquí i ens fa un resum de resum i, a més, ens ho conta a aquells que hem fet les memòries, per tant, aquí ja es tanca el cercle, el cercle ja s'ha tancat, aquells que som a aquesta banda hem redactat unes memòries, el Govern les resum, ve la consellera i ens fa un resum de resum, i ens ho conta, i ara diu que a veure què trobam, i jo què sé!, està bé, el resum del resum està relativament bé, però crec que som a un exercici, francament, poc útil, jo crec que ens haurem de replantejar aquesta qüestió, que és una qüestió de reforma legislativa o de plantejament de relacions entre institucions.

Coincidesc bastant, molt, amb el que han dit els dos portaveus que han pres la paraula amb anterioritat, el Sr. Grosske i el Sr. Sampol. El Sr. Sampol, pràcticament ha entrat dins el mateix tipus d'argumentació que jo volia fer, que és aprofitar aquesta oportunitat per plantejar quins són els problemes avui dels consells insulars, en termes generals, (...) de cada memòria el que diu, estadísticament, i del que han fet, en concret, dins l'any 95, a més, dins l'any 96, però, i plantejar una mica quins són aquests problemes.

Bé, el primer problema que hauríem de dir és que el desplegament de l'article 39 és molt insuficient, per una qüestió estrictament política, òbviament, i la demostració, que és molt pobra, que és molt escassa, el desplegament de l'article 39 de l'Estatut, és l'escassa quantia relativa que dins el pressupost tenen les transferències de les competències transferides, les partides pressupostàries de les competències transferides als consells insulars dins el conjunt del pressupost de la comunitat autònoma, jo no ho he calculat enguany però vaig sentir ahir que parlaven d'1'7 o de 2, bé, més o manco, sobre el 2 o 2 i busques per cent del pressupost és el que suposen les competències que exerceixen els consells insulars procedents de la comunitat autònoma. Per tant, quinze anys després d'haver-se aprovat l'Estatut d'Autonomia, ja demostra que això no ha estat un gran èxit, l'article 39.

Però passant d'aquesta qüestió a unes altres qüestions..., bé, a una altra qüestió igual de política, no disposar de la potestat reglamentària, que en alguns casos es fa clarament visible, especialment en el cas de les competències d'urbanisme, però jo crec que és general, és una funció executiva parcial, la que els consells insulars poden exercir, perquè tota funció executiva té sempre a totes les institucions dues cares, la cara dels actes, de les decisions, i la cara de les normes de caràcter general dins l'àmbit de la llei, que són els reglaments o els decrets, i d'aquesta segona cara no disposen els consells insulars i, per tant, tenen una funció executiva excessivament limitada.

Per altra part, els mitjans econòmics, mitjans econòmics insuficients o que es podria discutir dins ponències de treball o dins comissions bilaterals o multilaterals, exactament justificar quina és la insuficiència de mitjans econòmics per dur endavant la gestió encomanada i com una gestió feta amb dignitat o que el temps ha exigint suposa detreure mitjans econòmics d'altres activitats pròpies dels consells insulars, de la seva funció com a cooperador dels municipis, com a entitat supramunicipal, per poder afrontar aquestes competències que exigeixen més recursos que els que hi ha. Això ens ha dut a una situació que no és gens satisfactòria però que, de fet, és conseqüència d'aquesta insuficiència econòmica, que és que per dues vegades un consell insulars hagi rebutjat una competència, com és la competència de turisme, d'ordenació turística, o la competència de transport per carretera per part del Consell de Mallorca.

A això afegiria dues qüestions concretes del Consell de Mallorca, o que estan relacionades totalment dins aquesta insuficiència de mitjans, que és un conveni d'hospitals summament costós per a un consell insular que no té responsabilitats objectives en matèria sanitària i que, a més, està sobrepassat per les circumstàncies, perquè les circumstàncies han canviat des del moment que es va subscriure aquest conveni el moment actual, i que, a més, fins i tot el tipus d'atenció psiquiàtrica, per exemple, que es dona és completament diferent de la que es donava i de la que hi ha establerta en el conveni que es va subscriure, això és summament costós, són quantitats molt importants que es detreuen del Consell Insular de Mallorca per donar compliment a aquest conveni.

O una altra qüestió, que és estrictament de gestió, però, de fet, real, que és la impossibilitat, la incapacitat, la impossibilitat, de posar al dia els comptes entre el Consell Insular de Mallorca i el Govern de la comunitat autònoma en relació amb les mútues assignacions econòmiques dels darrers cinc o sis anys, o set, no sé quants, que no s'han liquidat els comptes i que no s'han posat a punt perquè no hi ha acords a nivell tècnic, però que tampoc no se superen a nivell polític per poder saber exactament quina és, per poder posar ordre en les mútues comptabilitats de les relacions comunes.

No hi ha dubte que encara que..., perquè això són reflexions que no tenen cap caràcter triomfalista, a més, són tot l'autocrítiques que faci falta que siguin. La transferència en matèria d'urbanisme la vam fer per assentiment de tots els grups, però això no vol dir que estigui bé, no vol dir que estigui bé perquè, és clar, han passat els anys i s'ha vist que hi ha qüestions que no eren correctes, i les ganes de tenir la competència, a més, era la primera, eren tan fortes que hi ha presència del Govern, com ha dit el Sr. Sampol, dins la Comissió insular d'urbanisme, o sigui, la participació del Govern en l'òrgan decisor del consell insular en la matèria que se li ha transferit com a pròpia, al consell insular, i això es repeteix després en la matèria de patrimoni, que hauria de ser superada i plantejada clarament l'autonomia de cada institució per dur endavant els seus projectes.

També s'ha de fer referència a aquestes qüestions, que una vegada transferides, aquella mínima rel que s'ha quedat el Govern ha crescut i ha donat lloc a un arbre frondós que fa ombra sobre la transferència que ha estat traspasada als consells insulars, com, per exemple, matèria de patrimoni, on hi ha unes extraordinàries partides que no es troben en la Conselleria de Cultura sinó que es troben en la Conselleria de Foment, en les quals hi ha el conveni de protecció del patrimoni de l'Església Catòlica, el conveni o totes les partides per al manteniment del patrimoni històric dels ajuntaments, etc., que són de quanties superiors a les pròpies de què disposa el consell insular en matèria de patrimoni per a la conservació del patrimoni en conjunt de cada una de les illes, o aquesta partida (...) de planejament urbanístic, aquí on el suport al planejament urbanístic municipal es manté en mans del Govern de les Illes Balears, com si això no fos un aspecte més de la competència d'urbanisme que els consells insulars tenen i que, per tant, si hi ha recursos disponibles per poder-ho subvencionar, aquests haurien de ser administrats pels consells insulars.

O aquestes matèries de règim local, no tan sols en matèria d'assessorament, aquí on es produeix una duplicitat, sinó també en matèria..., que jo no crec ni tan sols que sigui estrictament legal, però que, de fet, succeeix, que el Govern manté oberta, encara que l'hagi transferida als consells insulars, la capacitat o la potestat, la facultat, d'impugnar els acords municipals davant el Tribunal Contenciós Administratiu, aquesta facultat de tutela transferida als consells insulars.

Bé, i aquestes són, una mica, les reflexions que jo volia fer, aprofitant que avui toca discutir les memòries de gestió de l'any 1996, quan, lògicament, les de l'any 1997 han estat ja, supòs, trameses per tots els consells insulars i quan, per tant, ens trobam en una situació d'arqueologia política, perquè qualsevol qüestió que poguéssim plantejar ara de detall i de crítica, de crítica o fins i tot de lloança a alguna de les gestions dels consells insulars de l'any 96 s'hauria de contrastar amb el que ha succeït l'any 97, per veure si algun dels problemes ja s'ha solucionat, ja han millorat, ja les circumstàncies han canviat, i fins i tot, com ja s'ha citat aquí, la legislació aplicable ja és una altra, i els problemes, per tant, que avui, el mes de novembre del 98, tenen en algunes matèries els consells insulars, res tenen a veure amb el que podríem discutir davant els problemes de l'any 96. Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Som aquí avui per discutir unes memòries dels consells insulars.

En primer lloc, voldria agrair a la consellera de Presidència i als alts càrrecs i funcionaris que l'assisteixen en aquesta compareixença les explicacions i l'esforç per intentar resumir el resum de les memòries que han fet els consells insulars respectius i que han enviat al Govern balear.

Si som aquí avui, en aquesta sessió de la Comissió d'Assumptes Institucionals, és perquè el Parlament de les Illes Balears en aquests darrers anys ha aprovat en el plenari, de moment a proposta del Govern balear, tot un conjunt del traspàs de competències als consells insulars, i en aquest sentit, fins l'any 96, hem de destacar que s'han traspasat al Consell Insular de Mallorca set competències, que són les que avui debatem o que el Govern balear presenta una comunicació.

Amb l'acte d'avui crec que complim, en certa manera, amb una formalitat, que ve marcada a l'Estatut d'Autonomia, al Reglament del Parlament de les Illes Balears i a la Llei de consells insulars.

Si el Govern ha de fer una valoració política sobre aquestes memòries o no. Nosaltres creim que, en principi, el debat polític sobre la gestió i sobre com es duen a terme aqueixes competències per distints consells insulars són debats que s'han de tenir en el plenari i en les comissions dels respectius consells insulars, que és on govern de consell insular i oposició del consell insular respectivament tenen més coneixement de com i de quina manera s'exerceixen aqueixes competències.

Crec que si avui la consellera de Presidència hagués entrat en profunditat a discutir com es gestionen en profunditat totes i cada una de les competències que duen a terme els consells insulars, crec que per part dels distints portaveus dels distints grups parlamentaris haguessin criticat aqueixa actitud de la consellera de Presidència, perquè haurien dit que des del Govern s'intenta ficar en com i de quina manera es gestionen aqueixes competències.

Creim que aquest debat s'ha de fer als consells, i aquí el que es fa és una formalitat, un tràmit parlamentari, que així ve emmarcat a les distintes lleis i reglaments.

Hi ha hagut un tema que han comentat tots els portaveus, i a mi també m'agradaria fer-hi esment, que és que a determinades comissions insulars no hi hauria d'haver representació per part del Govern balear. Crec que la representació és mínima, una o dues persones, en qualsevol cas, cada consell insular, per part de l'equip de govern d'aquest moment, hi té majoria folgadoíssima, en aqueixes comissions informatives o en aqueixes comissions insulars, i crec que és bo que hi hagi algú del Govern, que és qui ha transferit aqueixes competències, per intentar suplantar un poquet el que dèiem aquí, que hi ha d'haver una coordinació, que ha de saber en tot moment, sobretot en determinades àrees, quina és la línia que duu a terme el consell, i el Govern balear també ha de tenir un coneixement d'això, per poder aportar..., i que hi hagi una coordinació entre els distintes administracions.

En qualsevol cas, com dic, el debat que tenim avui, crec que cap grup parlamentari té una idea massa clara de com s'hauria de produir. Jo voldria ressaltar que fa uns mesos el president del Parlament ens va demanar a tots els portaveus que féssim qualche proposta per veure com i de quina manera s'havia d'organitzar aquest debat sobre les memòries dels consells insulars, i que cap grup ha fet cap proposta en concret. Crec que cap dels grups parlamentaris d'aquí va ser capaç de tirar endavant una proposta i convèncer els altres, i per això, al president del Parlament, no li va quedar més remei que fer la proposta o que el debat es produís de la manera que es produeix avui, i crec que, amb vista a un futur, tots hem d'intentar racionalitzar un poquet aquest debat i veure com i quina manera seria la manera més clara o més assenyada que es produís.

Jo, per part meua, com a portaveu del Grup Popular, he de donar les gràcies a la Sra. Estaràs i als membres que l'acompanyen o que l'assisteixen en aquesta comissió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Estaràs, per contestar, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, he d'agrair les intervencions de tots els portaveus.

Efectivament, encetam un procés. La primera transferència es va produir en matèria d'urbanisme i habitabilitat l'any 1990. L'encetam, i a més, coincideix amb la major part de portaveus que, exactament, no sabem molt bé quin és el nostre paper a jugar en aquesta comissió. Les memòries són molt descriptives, llavors, jo no em puc basar en res que no m'enviïn, m'he de basar en cada informe que fa cada consell insular; evidentment, la capacitat autocrítica no la fa cap consell insular, en certa manera perquè jugam en política i crec que va ser utòpica la redacció d'aquell article 24 de la Llei de consells insulars, que pensava que els consells insulars, allà on coincideix la qualitat de conseller amb poder executiu amb la qualitat de diputat, farien una crítica de la seva gestió, perquè després, en el Parlament algú els hi hagués de rebatre, per tant, el sistema es troba en una etapa incipient. Jo tampoc no crec que correspongui al Govern la tasca de control, efectivament, coincideix amb el Sr. Triay que no era aquest l'esperit, però també he de dir que els memòries són absolutament descriptives i que no crec que hagués estat adient que el Govern s'hagués ficat en el que és el paper de l'oposició d'un consell insular.

Supòs que l'oposició dels respectius consells insulars, tant de Mallorca com de Menorca com d'Eivissa, fan aquest tipus de valoració quant a la gestió, d'una manera política, però no em correspon a mi, com a govern, encobrir aquest paper; això per la part que correspon al Govern. Per la part que correspon als consells insulars, crec que sempre seran memòries descriptives i que serà molt difícil que un consell insular faci una part d'autocrítica dient que qualche cosa ha funcionat o no ha funcionat bé.

En relació amb el finançament, el mateix que ha dit la legislació en aquest parlament, la Llei d'acompanyament tampoc no crec que sigui objecte d'aquesta compareixença, i he de dir que el que serien les compareixences en temes d'urbanisme de membres a la comissió, jo em remet a la legislació vigent, la llei (...) d'organisme, de transferències, de l'any 1990, al seu article 3, però hi ha hagut la presència d'aquests membres del Govern, que també va ser objecte d'un recurs davant els tribunals, i precisament el tribunal hi va mantenir la presència de membres del Govern, atès que els consells són *entidades locales* però al mateix temps són institucions d'aquesta autonomia, per la qual cosa tenen doble naturalesa, per una part, local, i per d'altra, autonòmica.

Pel que fa a temes de disciplina urbanística, he de dir que el Sr. Grosske ha dit que no eren ponències tècniques. La de la Comissió Insular d'Urbanisme, bé, això ja depèn de qui fa els nomenaments, tampoc no entraré en aquesta qüestió, però és qualche cosa de la potestat organitzativa dels consells insulars de cada un d'ells. Sí que he dit que hi ha un article, que és el 4.3, de la Llei de transferències que diu que han de ser remeses al Govern, per poder fer-ne un seguiment, el planejament i les actes de les comissions insulars d'urbanisme, i s'incompleix per part dels tres consells insulars, per tant, és molt difícil que des del Govern se'n pugui derivar un seguiment.

En relació amb el que deia el PSM i el PSOE, el mateix que hem dit abans, les memòries són més estadístiques, la veritat és que no tenen cap argument de tipus valoratiu. Jo he fet valoracions, he procurat fer les positives, no he entrat en cap valoració negativa, tot i que pot ser que com a membre de l'oposició d'un consell o si segués a l'oposició d'un consell tendria la meua opinió, però no interveinc aquí en qualitat d'oposició de cap consell insular ni en qualitat de govern, sinó en qualitat de govern d'una comunitat, i crec que no em correspon a mi criticar la gestió d'un consell insular en aquest torn de compareixença.

He de dir que un poquet el debat que s'ha fet a nivell general no era exactament el debat d'aquesta compareixença però en faré quatre pinzellades, sense ànim d'entrar en debat.

En el tema de la duplicitat, crec que no hi ha tal duplicitat. Crec que en certs temes pot parèixer que hi ha una certa duplicitat en temes de règim local i d'urbanisme, però és que tota la Llei de transferències deixen unes competències en mans del Govern balear i que, en execució d'aquestes competències, es pensi que hi ha tal duplicitat, i no és així. Dèiem que hi ha fins i tot un títol que deia que era d'urbanisme, als programes; bé, tenim competències en matèria d'acció social i de la dona, i el ministeri té un títol que posa la dona i acció social, això no significa que hi hagi duplicitat, sinó que cada comunitat fa les seves gestions en totes les matèries, ens coordinam a través de conferències sectorials, i crec que pot ser molt possible el mateix esquema amb els consells insulars. Els consells insulars, fan les seves competències, hi ha d'haver una coordinació amb el Govern, però el fet que hi hagi un títol o un pressupost amb el mateix nom no significa que hi hagi una duplicitat de competències.

En la descoordinació d'assistència social, que per ventura és el camp que més conec, perquè és el que execut directament, crec que hi ha d'haver coordinació. Jo he aconseguit molt bé de l'equip de la Conselleria de Presidència de l'acció social i els consells insulars la coordinació amb Menorca i amb Eivissa i Formentera i amb determinats camps de l'acció social del Consell Insular de Mallorca, concretament amb el que duu el Sr. Pons.

Les competències varen passar, és així, transferides, un determinat cop de competències, al Consell Insular de Mallorca, la presidència, exactament no és que no hagi aconseguit la coordinació, és que no he entès molt bé la divisió, per tant, hi ha un departament lúdic..., en fi, vostès ho saben més bé que ningú, i aquí la coordinació s'ha convertit en un *salto a la mata* un poquet d'histerisme polític, no ha estat voluntat meua, el que és raonable és que estigui en mans dels serveis socials i amb uns programes d'actuació. En el cas de l'àrea social del consell insular, pròpiament dita, tenc les meves opinions, però en el cas d'aquesta separació que hi ha en mans de presidència, una part folklòrica, d'oci, no sé molt bé com la defineixen al consell insular, em consta la coordinació perquè exactament no sé amb quin concepte i amb quins programes em coordin, però bé, també és un tema que no és objecte d'aquesta compareixença.

Pel que seria el finançament insuficient, em remet a la Llei d'acompanyament que va establir els terminis, tampoc no crec que sigui objecte d'aquesta compareixença.

I un poquet el que ha dit el Sr. Pons, de dos guàrdies civils per vigilar i el Govern, gestionar bé, o no bé les competències... El Govern té un òrgan, una institució, de control, que és el Parlament d'aquestes illes, i els consells insulars tenen els seus respectius plenaris, i no és comparable la missió dels membres que hi ha a la comissió insular d'urbanisme o de patrimoni amb dos guàrdies civils, crec que no era aquesta la intenció del Sr. Sampol, però no crec que de cap dels membres del Govern, que són funcionaris, es pot dir que actuen com a guàrdies civils quan van a la comissió insular d'urbanisme. Si parlam de coordinació, hem de posar bona voluntat, *el Gobierno no es el ogro, el consell insular no es el bueno*, no hi ha un guàrdia civil ni una víctima ni un autor, sinó que aquí crec que intentam fer -no sé si és utòpic o no, és la meua opinió- les feines el millor que poden, i jo crec que és important aquesta coordinació entre Govern, consells insulars i ajuntaments.

En el que és el tema de l'1% cultural diré que a la Llei de patrimoni es crea una comissió per repartir aquest 1%, hi ha dos representants del Govern i un per cada un dels consells, amb la qual cosa aquest tema queda més o manco contestat.

En el tema de la coordinació de les diferents oficines d'informació turística idè totalment d'acord amb aquesta coordinació i també en la col·laboració per part del Govern, que té aquesta col·laboració en tot el que puguem ajudar. He de dir que en el retard coincidisc amb el Sr. Grosske totalment quan diu que, clar, debatem ara l'any 98 i les memòries del 96, que un poquet és responsabilitat de tots. Les memòries del 97 ens han estat remeses el setembre del 98, amb la qual cosa..., i són les del 97, tot i que la llei marca els tres primers mesos de l'any per a les memòries de l'any anterior, però hi ha un retard en el que és la tramesa. La valoració que faci el Govern la tindrà enllestida per a finals d'aquest any, però no hi haurà període de sessions fins a l'any 1999, és a dir, és la pròpia dinàmica, un poquet, de tots, dels consells insulars i de la dinàmica parlamentària, que fa que les del 97 amb tota probabilitat les veurem l'any 1999, però jo depenc molt de les trameses que em fan els respectius consells insulars. En definitiva, crec que coincidim en les reflexions que hem fet, pot més o manco.

Tampoc no entraré en el tema de si el Consell Insular de Mallorca ha rebutjat o no competències en el tema de l'increment pressupostari. Cada consell insular, segons l'Estatut d'Autonomia, pot o no acceptar aquella transferència pels motius que estimi oportuns; evidentment jo, com a membre del Govern i com a responsable també del que han estat projectes de llei passats per Consell de Govern, crec que han estat dotats i suficientment, però tampoc crec que sigui objecte d'aquest debat.

I, en qualsevol cas, el que era assessorament a ajuntaments també he de dir que segons la Llei de transferències també hi ha una part que es reserva la Comunitat Autònoma com a totes les lleis: normalment són competències de matèria interinsular i l'article 7 també parla del control de legalitat i d'impugnació dels tractes i els acords dels consells insulars, i contestaria així al que diu el Sr. Triay però, en qualsevol cas, també crec que amb bona voluntat i amb coordinació crec que si els polítics un moment donat oblidàssim el que és un bon titular i oblidàssim el que és la nostra ideologia particular i intentàssim arribar al que serien fruits per als ciutadans, quan hem aconseguit això amb ajuntaments i amb consells insulars els resultats han estat bons; quan l'objectiu és un titular de premsa per part de tots els grups presents en aquest parlament i l'objectiu és veure qui té el millor titular, idè evidentment el ciutadà queda en segon lloc i passen les coses de descoordinació que passen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Intervencions en torn de rèplica. Sr. Grosske, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Molt breument, Sr. President, perquè jo crec que tampoc no és l'àmbit de fer aquí una gran polèmica amb el Govern sobre les qüestions plantejades, en tot cas hi haurà un debat en plenari sobre les propostes de resolució i allà és on hem d'entrar a fons sobre tot això de què estam parlant.

El que passa és que, vaja, jo no puc resistir la temptació de comentar dues o tres qüestions; sí, perquè..., sí, supòs que estam programats per això, els portaveus parlamentaris, no?, per no resistir aquest tipus de temptacions. Llavors, vaja, reduiré dues de les tres i són dues qüestions. El tema de la coordinació institucional, efectivament, s'ha de produir, però la coordinació institucional mai no ha de tenir la pintoresca materialització de la presència d'una institució votant amb els òrgans decisoris d'una altra. Això jo no sé si té gaires paral·lelismes dins el dret comparat, jo crec que pocs, perquè no sol passar, és a dir, a cap comunitat autònoma hi ha organismes on voti el Govern de l'Estat en assumptes relacionats amb les competències transferides. Jo crec que la manera de coordinar el Govern i els consells insulars no és de cap de les maneres una participació com a membre de ple dret, amb dret, per tant, de veu i vot, de membres del Govern dins les comissions insulars d'urbanisme o dins la Comissió Insular de Patrimoni; jo crec que hi ha altres maneres d'assegurar la coordinació.

I des del punt de vista, també, de la concurrència competencial i les disfuncions que això provoca, home, efectivament ara no és qüestió d'entrar a analitzar una de les coses, també parlant de pintoresquisme, que més han fet parlar a nivell mediàtic, és a dir, que és, per exemple, aquesta concurrència de competències en matèria de Tercera Edat entre el Govern i el Consell Insular de Mallorca, que realment ja supòs que passarà a la nostra petita història política d'aquesta autonomia nostra com una de les coses que realment més han donat suc per a l'anàlisi així una mica frívola d'una qüestió que en definitiva és seriosa.

Però més enllà d'això i, evidentment, des de la convicció que una adequada normativa que destriàs perfectament les competències d'una institució de les d'una altra ens evitaria aquest tipus d'escenaris i aquest tipus d'espectacles sobre l'escenari, el que és cert és que després passen altres coses, també, és a dir, per exemple que xarxes d'assistència a marginats o a toxicomanies hi hagi finançaments compartits entre ajuntaments, consells insulars, Govern balear i institucions privades, és a dir, és que ja no falta ningú per ficar mà dins aquestes institucions. Això dificulta enormement el seu finançament i la seva gestió, i es plantegen contínuament problemes sobre, efectivament, les quotes de cadascú, si aquest ha aportat els doblers o no..., cada any ens surt a la premsa qualche *gazapo*; el que passa és que la cosa és tan seriosa que al final sempre s'imposa una mica el sentit de la responsabilitat i la cosa no passa d'aquí, però ja és trist això de: "-Es poden perdre doblers perquè aquest no ha reclamat, perquè no ha passat els papers a l'altre. -Ah no, és que la culpa és de l'altre perquè no m'havia dit que havia de demanar...", bé, això són espectacles una mica penosos que jo crec que vénen també de no especificar: "Mira, aquesta xarxa d'assistència és competència d'aquest i té el seu finançament ics; aquesta assistència en aquest altre nivell primari és competència d'aquest altre àmbit institucional i té el seu finançament", i regularitzar una mica més bé les coses. Jo crec que som quotidianament testimonis de disfuncions que són derivades d'una deficiència en el marc regulador de les competències de cada nivell institucional.

I ja està, dit això i ja una mica alleujat el meu esperit renunciï a l'ús de la paraula. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. No hi ha més intervencions? Vol contrareplicar? Té la paraula, Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Només molt breument. Bé, quan jo he dit allò de la presència de dos membres del Govern que no tenen cap tipus de majoria allà ho he posat com un exemple més de coordinació. Hi ha molts més exemples: asseure's al Consell de Comunitats Balears, asseure's per part del consell insular a coses que faci el Govern, el Govern amb el consell, el consell amb el Govern, participació dels ajuntaments, (...) civils, és a dir, és un exemple més, no podem dir que això sigui *la panacea de la coordinació* però és un instrument més de coordinació.

En el que hem tocat de tema social vostè creu, Sr. Grosske, realment...?; la coordinació jo no crec que depengui del marc normatiu, jo no crec que a la Sra. Munar -em sap greu que no sigui en aquest plenari- li basti un marc normatiu per saber exactament quines són les seves competències; no ho crec i vostè segur que tampoc no ho pensa. Simplement depèn del tarannà de les persones i depèn dels objectius que es marquin les persones. En aquest moment, en matèria social per Llei d'acció social ens hem d'entendre els ajuntaments perquè són els que més a prop estan dels ciutadans, ens hem d'entendre els consells insulars i ens hem d'entendre els governs, i tots tres han de fer feina per marginació. No és possible que la marginació sigui competència, o els minusvàlids, d'una entitat o l'altra, hi haurà un responsable però hi hem de participar tots perquè estan establerts els serveis socials com a serveis d'atenció primària, insulars i a nivell autonòmic.

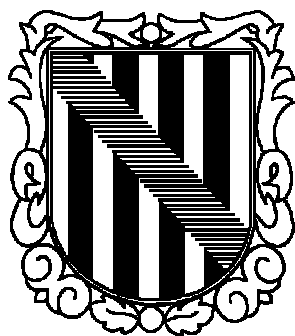
En el tema Tercera Edat hi ha una responsabilitat del Govern en el que és matèria de l'Ibas i, en certa manera, la meua responsabilitat aquí i jo crec que la de tots els governants és escoltar la societat civil: la societat civil en matèria de persones majors s'ha organitzat d'una manera a través d'una federació, una federació que a un li pot parèixer millor o li pot parèixer pitjor, però són 60.000 persones i és la societat civil; com està organitzat el moviment veïnal: estan organitzats en una federació que pot parèixer millor o pitjor, però també és un moviment veïnal molt important. Llavors el que crec que ha de fer un polític és escoltar a través d'un òrgan, nosaltres hem creat el Consell Social de Persones Majors, què vol aquesta societat civil i intentar encarrilar-la en col·laboració amb els ajuntaments i el consell insular. Desgraciadament, no per part de l'àrea social que du el Sr. Damià Pons però sí per part de presidència del Consell Insular de Mallorca, no s'ha escoltat la societat civil, s'han volgut carregar la societat civil i hi ha hagut una guerra oberta provocada pel Consell Insular de Mallorca i, de fet, el temps ens llevarà o ens donarà la raó, però jo no faig més que seguir el que em demanen els nostres majors a través d'una, de dues federacions de majors i els segueisc. No sé si això és exactament el que fa el Consell Insular de Mallorca, que no ha contemplat la participació d'aquestes federacions en el que ha estat la seva regulació, no he tret cap norma que no hagi estat consultada pel Consell Social i Autonòmic de Persones Majors. No em referesc a la circumscripció que du el PSOE en aquests moments a través del Sr. Pons, però sí a través de la presidència del Consell Insular de Mallorca, però això jo crec que vostè i jo coincidim en què encara que hi hagi un marc normatiu no crec que això significàs que a la presidenta del Consell Insular de Mallorca li bastàs per no sobrepassar les seves vessants polítiques i, si no, el temps ens donarà o ens llevarà la raó però, en qualsevol cas, no faig res que no em demanin els nostres majors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I arribats a aquest punt, es dona per conclusa la sessió. Gràcies a tots.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma